

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/149/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011460
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4113011460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou v trestnej veci proti obžalovanému Z.. Z. Q. a spol. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.09.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X) Z.. Z. Q., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, trvale bytom H.Č.
Č.. XX, nezamestnaný

X) S. Q., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, trvale bytom H.Č. XX,
t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra

s ú v i n n í , ž e :

dňa 18.3.2013 v čase okolo 13.30 hod. v H. v priestoroch pohostinstva „V. C.“ napadli K. E. tým spôsobom, že obžalovaný S. Q. K. E. sediaceho pri automate zozadu chytil okolo krku, udieral ho rukou zovretou v päšť a keď sa K. E. postavil pristúpil k nemu obžalovaný Z.. Z. Q., ktorý ho tiež udieral rukami zovretými v päšť, pri tom ho obaja obžalovaní vyzývali, aby im dal peniaze a vyhrážali sa mu, že keď bude proti obžalovanému S. Q. vypovedať na súde v F., tak ho zabijú a vypália mu dom a celú rodinu, keď K. E. povedal, že peniaze nemá obžalovaný S. Q. mu z krku strhol retiazku z bieleho kovu a z krčmy ušiel, na to sa K. E. Z.. Z. Q. vyhrážal, že ak zavolá políciu tak ho vypália a zabijú ho

- týmto konaním obžalovaní Z.. Z. Q. a S. Q. spôsobili poškodenému K. E. zranenia a to pomliaždenie nosa, pomliaždenie hlavy v oblasti ľavej očnice, pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti obojstranne, pomliaždenie kože v oblasti pravej strany krku s dobou liečenia najmenej 4 dni a odcudzením retiazky škodu vo výške 20,- Eur,

- pričom obžalovaný S. Q. takto konal napriek tomu, že bol za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1 Trestného zákona (zák.č. 140/1961 Zb.) rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.01.2004 sp.zn. 5T/109/2003 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do I. NVS a za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 5.10.2009 sp.zn. 33T/140/2009 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov

t e d a :

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

t ý m s p á c h a l i :

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obž. Z.. Z. Q.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 117 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona určuje sa skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky 6 (šesť) mesiacov.

Obž. S. Q.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad § 41 odsek 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/43/2012 zo dňa 17.6.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený K. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovaným a vykonal na hlavných pojednaniach dokazovanie vypočutím obžalovaného Z.. Z. Q. a obžalovaného S. Q., vypočutím svedka poškodeného K. E., svedkov Z. C. a S. E., vypočutím znalca Z.. Š. E., prečítaním znaleckého posudku, prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a prečítaním podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/140/2009, 5T/109/2003, 6T/7/2006 a Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/43/2012.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaní Z.. Z. Q. B. S. Q. popreli spáchanie skutku uvedeného obžaloby.

Obžalovaný Z.. Z. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolu s bratom S. Q. prišli do krčmy, on si pri pulte objednal kofolu, bratovi zazvonil telefón a vyšiel von, tu do neho skočil Sergej, lebo na neho bezdôvodne žiarlil. K. ho chytil za bundu, a povedal že ho zabije, on ho tiež chytil za bundu, navzájom na ťahali a potom ho S. odťahoval od K., aby sa nebili a zobral ho domov. Na E. krku nevidel žiadnu retiazku, ani mu žiadnu retiazku nezobral a nič od neho ani nepýtal. E. v krčme neudrel a neudrel ho ani S. Q., s inou osobou v krčme v jeho prítomnosti E. konflikt nemal. V krčme sa v tom čase nachádzal okrem neho a jeho brata aj krčmárka, E., K. a švagriná G., ktorých priezvisko nevedel uviesť a K. E., títo štyria sedeli v krčme za jedným stolom.

Obžalovaný S. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je pravda to, že by sa E. vyhrážal zabitím, ak pôjde svedčiť na súd, nie je pravda to, že by mu on alebo jeho brat zobral retiazku, ale je pravda to, že Z. Q. udrel E., ktorý sedel v krčme za automatom, rukou zovretou v päsť niekde do oblasti tváre. Pred úderom Z. a E. slovné nekomunikovali. Brata a E. nerozbraňoval. Videl ako poškodený E. krváca

z nosa. Poškodenému na krku nevidel žiadnu retiazku. V krčme bola pani C., K. E., S. E. a Z. E.. Nikto iný v krčme nebol. Počas jeho prítomnosti v krčme mu nezvonil telefón a kvôli tomu nešiel von, spolu s bratom vošiel do krčmy a potom spolu aj vyšli. V kritický deň sa so K. E. stretol aj na súde v F., kde sa prejednávala jeho iná trestná vec.

Svedok poškodený K. E. na hlavnom pojednávaní popísal udalosti odohrávajúce sa v pohostinstve v Nemčiňanoch. Okrem neho sa v krčme nachádzala krčmárka, pán E. a ešte jeden muž. Sedel pri automate, tvárou k automatu, keď pristúpil k nemu S. Q. a bez slova ho začal mlátiť rukami zovretými v päšť. Na to sa on postavil a vtedy k nemu pristúpil Z., ktorý ho pritlačil k stene a tam ho tiež začali mlátiť, do rôznych častí tela. Prvý úder smeroval rovno do jeho nosa. Obaja sa mu pri tom vyhrážali po cigánsky, že keď bude svedčiť na súde tak ho zabijú a vypália ho. Nepamätal si, či mu to hovorili aj po slovensky. Vyhrážky opakovali viackrát. Okrem toho počas bitky od neho po cigánsky žiadali aj peniaze. Keď povedal, že nemá žiadne peniaze, tak mu S. Q. strhol striebornú retiazku z krku a ušiel z krčmy. Od Z. Q. ešte potom dostal dva-tri údery, a keď od neho Z. Q. odchádzal, tak sa mu vyhrozil, že keď zavolá políciu tak ho vypália a zabijú. Po útoku obžalovaných krvácal z nosa, mal natrhnutú peru a mal odtlačok po strhnutí retiazky. Túto retiazku si kúpil za 20,- Eur, bola zo striebra a mal na nej krížik.

Svedkyňa Z. C. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že v pohostinstve pracuje ako krčmárka. K. E. v kritický deň prišiel do krčmy a hral na automate, okrem neho bol v krčme pán E. a E., žiadne ženy v krčme neboli. Zrazu sa prudko otvorili vchodové dvere a do krčmy vošli obžalovaní S. Q., ktorého pozná pod menom S. a Z. Q., priskočili k automatu, kde sedel K. E., ktorého S. chytil okolo krku a začal ho biť spolu s Z.. Ona k nim pristúpila s výzvou aby sa nebili. Strhla sa trma-vrma, Kotlára obžalovaní bili päšťami, poškodený sa mykal a vyskočil zo stoličky, chytil metlu a bránil sa voči nim, ktorí mali tendenciu pokračovať v útoku. Obaja obžalovaní od neho chceli peniaze a rozumela slovám „daj peniaze, daj peniaze“. Okrem toho obžalovaní hovorili niečo agresívne aj po cigánsky a E. na to slovne reagoval. Následne videla ako poškodený má celú tvár zakrvavenú, a krv bola aj na dlažbe. Útok zo strany obžalovaných skončil, keď na poškodenom uvideli krv. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či poškodený mal v kritický čas na krku retiazku, ale potvrdila, že E. retiazku na krku nosil. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či mu retiazku obžalovaní zobrali, pretože keď obžalovaní na poškodeného zaútočili, tak k nej stáli chrbtom.

Svedok S. E. potvrdil, že počas jeho prítomnosti v pohostinstve, videl ako do pohostinstva vošli obžalovaní Z. B. S. a priamo išli k K., ktorý sedel za automatom. Konflikt nevidel, pretože sa mu odohral za chrbtom, iba počul hádku po cigánsky, čomu nerozumel, medzi K., Z. a S., jeho zvada nezaujímala, a preto sa po nich ani neobzrel. Po príchode obžalovaných v pohostinstve zotrval iba krátku dobu, pretože keď cez okno videl, že prišla predavačka do vedľajších potravín z pohostinstva odišiel. V pohostinstve pred príchodom obžalovaných sa nachádzal on, poškodený, krčmárka a pán E., ktorý pre psychické problémy sa nachádza v ústavnom zariadení.

Znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia MUDr. Šimon Kónya na hlavnom pojednávaní zotrval na písomne vypracovanom znaleckom posudku a na jeho záveroch, z ktorých vyplýva, že zranenia poškodeného K. E. popísané v prvotných objektívnych nálezoch a to pomliaždenie nosa, stav po krvácaní, pomliaždenie hlavy v oblasti ľavej očnice, pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti obojstranne, pomliaždenie kože v oblasti pravej strany krku s najväčšou pravdepodobnosťou vznikli pôsobením opakovaného vonkajšieho priameho aktívneho, tupého násilia malej intenzity, ktoré pôsobilo na popisované oblasti tela, ku zraneniam mohlo dôjsť opakovanými údermi päšťou. Znalec vylúčil vznik zranení na krku poškodeného trhnutím retiazky a následným roztrhnutím retiazky, toto zranenie vzniklo pravdepodobne predmetom tupého, tupo oblého charakteru.

Z prečítaného písomne vypracovaného znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Eduarda Višňovského a MUDr. Mária Straku vyplýva, že obž. Z. Q. netrpel ani netrpí žiadnou duševnou poruchou ani chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti, ľahká duševná zaostalosť u neho nijako nelimituje jeho plný kontakt s realitou, orientáciu v praktickom svete, uvedomovanie si protispoločenského konania a schopnosť odolať pokušeniu konať protiprávne. V čase spáchania skutku vedel a mohol svoje konanie ovládať a vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania.

V rámci dokazovania boli prečítané jednotlivé listinné dôkazy.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o vine a treste.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov vykonaných na hlavných pojednávaniach, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako jeho vznik a priebeh je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obaja obžalovaní potvrdili vo svojich výpovediach, že prišli spolu do pohostinstva. Obaja tvrdili, že fyzicky poškodeného napadol iba obž. Z. Z. Q., o ďalších skutočnostiach prebiehajúcich v pohostinstve už vypovedali odlišne. Na rozdiel od obž. ml. Z. Q., ktorý tvrdil, že S. Q. zazvonil mobil a vyšiel von a na to sa on s Kotlárom navzájom chytili za oblečenie ale tohto neudrel, obž. S. Q. tvrdil, že sám z pohostinstva nevyšiel z dôvodu telefonovania a do pohostinstva prišiel aj odišiel so svojim bratom, pričom tiež tvrdil obž. Z. Z. Q. udrel K. E.. Okrem toho obž. ml. Z. Q. tvrdil, že v krčme sa nachádzali okrem krčmárky aj dve ďalšie osoby ženského pohlavia, čo obž. Peter Kotlár poprel a podľa jeho výpovede sa tieto dve osoby nachádzali v čase konfliktu pred pohostinstvom.

Obžalovaní svojimi výpoveďami popísali dve verzie tej istej udalosti, ktorá sa odohrala v pohostinstve. Rozdielne výpovede obžalovaných boli vyvrátené a vina obžalovaných bola preukázaná nie len výpoveďou poškodeného Sergeja Kotlára ale aj usvedčujúcou výpoveďou svedkyne Z. C. (podľa názoru súdu nestrannej svedkyne), ktorá jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností popísala verbálne prejavy a fyzické útoky obžalovaných v pohostinstve voči poškodenému a jej výpoveď korešponduje s výpoveďou poškodeného K. E. s výnimkou zmocnenia sa retiazky z krku poškodeného, čo svedkyňa hodnoverne odôvodnila. Aj keď ďalší tam prítomný svedok S. E. priamo útok nesledoval, aj z jeho výpovede mal súd preukázané, že došlo medzi obžalovanými a poškodeným k slovnej hádke.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/43/2012 mal súd preukázané, že na deň 18.3.2013 bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom v čase od 8.30 hod. do 8.50 hod. bol okrem iných prítomný obž. S. Q. aj svedok K. E..

To, že poškodený K. E. bol fyzicky napadnutý, v dôsledku čoho mu boli obžalovanými spôsobené zranenia, mal súd preukázané nielen písomne vypracovaným znaleckým posudkom ale aj lekárske nálezom vystaveným dňa 18.3.2013 o 15.00 hod., z ktorého vyplýva, že pacient bol napadnutý inou osobou, úderom do hlavy, nosa a pri strhnutí retiazky - poranenie krku. Aj keď znalec vylúčil spôsobenie zranenia na krku poškodeného trhnutím retiazky, toto vyjadrenie znalca nevyklučuje samotné strhnutie retiazky bez vzniku akýchkoľvek zranení.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozdielne výpovede obžalovaných nie sú pravdivé ale iba účelové, a takto obžalovaní vypovedali v snahe vyvinúť seba (výpoveď obž. S. Q.) resp. výpoveďou pomôcť svojmu bratovi (výpoveď obž. Z. Z. Q.).

Obžalovaní Z. Z. Q. a S. Q. spoločným úmyselným protiprávnym konaním naplnili všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona tým, že proti konkrétnej osobe použili násilie a to tak, že po tom, čo ho fyzicky napadli, žiadali od neho peniaze a vyhrážali sa mu zabitím a vypálením v súvislosti s jeho výpoveďou na súde v Leviciach a následne obž. S. Q. poškodenému strhol retiazku zavesenú na krku.

Pre záver, či sa viac páchatel'ov dopustilo lúpeže v spolupáchatelstve, nie je sama osobe rozhodujúca okolnosť, že sa vopred nedohodli. O spolupáchatelstvo ide aj vtedy, keď najmenej dve osoby i bez predchádzajúcej dohody spoločným konaním naplňajú znaky trestného činu, pričom netreba, aby každá z nich naplnila všetky znaky trestného činu. Pri lúpeži sa nemusí každý zo spolupáchatel'ov dopustiť násillia a zmocniť sa veci napadnutého. Stačí, keď sa čin uskutoční vedomou súčinnosťou týchto osôb. O trestný čin lúpeže ide aj vtedy, ak páchatel' začal uskutočňovať násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia z inej pohnútky ako v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ak však počas útoku koná s takým úmyslom a útok je prostriedkom - hoci aj popri iných cieľoch - na to, aby sa páchatel' zmocnil cudzej veci.

Z verbálnych prejavov obžalovaných mal súd preukázané, že ich cieľom bolo zastrášiť poškodeného ako svedka vypovedajúceho v inej trestnej veci obž. S. Q., popri tom ich úmyslom bolo získať od poškodeného peniaze, na vydanie ktorých ho vyzývali, a keď sa tomu nepodvolil obž. S. Q. sa zmocnil jeho retiazky.

Trestný čin lúpeže podľa § 188 Tr.zák. je k trestnému činu vydierania podľa § 189 Tr.zák. v pomere špeciality. Súd pri tom vychádzal z konštatovania, že ak páchatel použije voči napadnutému hrozbu bezprostredného násillia, t.j. takú hrozbu, z ktorej je zrejmé, že proti napadnutému sa vykoná násillie na mieste a neodkladne, keď sa nepodrobí vôli páchatela, ide o lúpež bez ohľadu na to, či páchatel napadnutému vec odníme alebo ju napadnutý páchatelovi vydá pod vplyvom hrozby. Ak však páchatel v úmysle zmocniť sa cudzej veci nepoužije voči napadnutému násillie ani hrozbu bezprostredného násillia, ale len hrozbu, podľa ktorej sa násillie má vykonať po časovom odstupe, ide o trestný čin vydierania, a nie o lúpež.

V zmysle hore citovaných úvah dospel súd, na rozdiel od obžaloby, v ktorej skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k záveru, že skutok popísaný v skutkovej vete rozsudku naplnia len znaky zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním obžalovaných a ich úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 188 Trestného zákona (ochrana majetku a slobody rozhodovania) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

Obžalovaný ml. Marcel Rafael z miesta bydliska hodnotený nie je. Vo výpise z evidencie priestupkov nemá žiadny záznam. Zo správy sociálnej kurately vyplýva, že v školskom roku 2010/2011 ukončil povinnú školskú dochádzku. V súčasnosti je nezamestnaný. V odpise registra trestov má jeden záznam o podmienenom zastavení trestného stíhania, v skúšobnej dobe sa osvedčil a preto súd na tento záznam neprihliadal.

Obžalovaný S. Q. z miesta bydliska hodnotený nie je. Vo výpise z evidencii priestupkov má 5 záznamov z toho dva záznamy v roku 2012 a jeden záznam z roku 2013, všetky za porušenie pravidiel v cestnej premávke.

V odpise registra trestov má 8 záznamov, z ktorých v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a v roku 2010 bol odsúdený súdom v Nemecku, pričom štyrikrát bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a v troch prípadoch bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený.

Z pripojených spisov bolo zistené, že:

- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/109/2013 zo dňa 12.1.2004 bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 1 k § 234 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do I. NVS, z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 3.7.2006, zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/44/2002 zo dňa 30.4.2003 ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do NVÚ pre mladistvých

- trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/7/2006 zo dňa 15.3.2006 bol uznaný vinným z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno f/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do I.NVS, ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 3.7.2006

- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/140/2009 zo dňa 5.10.2009 bol uznaný vinným z účasti na zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu a probačným dohľadom v trvaní 5 rokov do 5.10.2014, rozsudok nadobudol právoplatnosť 5.10.2009

- rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/42/2012 zo dňa 17.6.2013 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva § 364 odsek 1 písmeno a/ Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý trest vykonal 6.8.2014.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov, ktoré sú upravené v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil každému z obžalovaných trest, zohľadniac pritom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu ale aj pre jeho výmeru. Trestná sadzba pri tomto zločine lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona je určená výmerou tri roky až osem rokov.

Súd pri úvahách o výmere trestu prihliadol na spôsob spáchania činu jeho následok, zavinenie, pohnútku, tiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral do úvahy aj osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, predovšetkým na závažnosť spáchaného trestného činu, na to obžalovaní konali v priamom úmysle súd dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovaných dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody u obž. S. Q. v rámci zákonnej trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov a u obž. Z. Q. ako mladistvého trestnej sadzby 1 rok 6 mesiacov až 4 roky za použitia ustanovenia § 117 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa trestné sadzby odňatia slobody sa u mladistvých znižujú na polovicu

Podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Zvýšenie zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu prichádza do úvahy v prípade, ak páchatel opätovne spáchal zločin. Pod pojmom „opätovné“ treba vo vzťahu k tomuto ustanoveniu rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihliadne v prípade, ak prechádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. V opačnom prípade však nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu.

Súd mal preukázané, že obž. S. Q. bol v minulosti za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1 Trestného zák.č. 140/1961 Zb. (pri trestnej sadzbe 2 roky až 10 rokov) rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.01.2004 sp.zn. 5T/109/2003 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do I. NVS a za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 5.10.2009 p.zn. 3T/140/2009 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, teda obžalovaný prejednávaný zločin lúpeže spáchal opätovne, po tom, čo bol dva krát právoplatne odsúdený za iné zločiny.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, keď u obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, spáchal viac trestných činov (pretože mu súd ukladal súhrnný trest za spáchané dva trestné činy) a v minulosti bol za trestný čin odsúdený, bol obžalovanému S. Q. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov 6 mesiacov. Pri výmere trestu súd prihliadol na to, že k náprave obžalovaného nevedli v minulosti opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu podmiennečne odloženého trestu. V neposlednom rade súd zdôrazňuje, že obžalovaný prejednávaný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe s probačným dohľadom. Trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, po zvýšení dolnej hranice o jednu polovicu za použitia ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona na 5 rokov 6 mesiacov a po zvýšení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona na 10 rokov 8 mesiacov.

Obžalovaný prejedávaný trestný čin spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/43/2012 zo dňa 17.6.2013, a preto mu súd uložil súhrnný trest a zároveň zrušil výrok o treste tohto rozsudku.

Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

U obžalovaného Z. Q. súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/ Trestného zákona(pred spáchaním trestného činu viedol riadny život). Súd na jeho nápravu uloženie trestu vo výmere 2 roky v dolnej polovici trestnej sadzby (1 rok 6 mesiacov až 3 roky 2 mesiace po znížení hornej hranice trestnej sadzby 4 roky o jednu tretinu v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákon pri prevahe pomeru poľahčujúcich okolností) považoval, vzhľadom na

jeho doterajšiu netrestanosť, za primeraný a jeho výkon podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky 6 mesiacov.

Podľa názoru súdu takýto trest uložený obžalovaným zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákon a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poškodený K. E. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 20,- Eur za odcudzenú striebornú retiazku. Vzhľadom na to, že skutočná hodnota retiazky nebola preukázaná, a súd mal pochybnosti o hodnote retiazky, bol poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Obžalovaný S. Q. navrhol vypočuť ako svedkyňu G. E., ktorá mala dokázať jeho nevinu a opísať skutok. Súd návrhu obžalovaného vyhovel, táto však ani na opakované predvolania sa nedostavila a nebolo úspešné ani jej predvedenie na hlavné pojednávanie. Preto súd rozhodol od tom, že navrhovaný dôkaz nevykoná aj s poukazom na to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že táto svedkyňa v čase spáchania skutku sa v pohostinstve nenachádzala.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaných rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.